

[Ivær Poulsen.]

godt sige rent ud, den almindelige opfattelse ude i befolkningen, at den var politisk begrundet.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg føler mig ikke særlig overbevist om, at den opfattelse, det ærede medlem just gav udtryk for, er den almindelige. I øvrigt er det vel en kendsgerning, at oberstens karriere er standset.

Det ærede medlem spørger, hvem der har ansvaret for, at auditørundersøgelsen ikke førtes videre til en retslig forundersøgelse. Jeg kan dertil svare, at formelt forelå der overhovedet ikke nogen mulighed, for der var intet grundlag for en retslig undersøgelse mod nogen; men skal ansvaret placeres, så placer det hos mig!

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget

forkastedes med 112 stemmer mod 15; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Forslaget til folketingsbeslutning

forkastedes med 114 stemmer mod 15; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Forslaget var hermed bortfaldet.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde [af O. Mathiasen m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1355, fremsættelsen i tidenden sp. 2058).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Hans R. Knudsen): Det forslag til lov om ændringer i lov om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde, som er fremsat af medlemmer af socialistisk folkeparti, indeholder en række ændringer, der praktisk talt alle giver udtryk for et ønske om at lempe den ordning, som nu danner rammen om det civile arbejde. Det

kan også siges på den måde, at forslaget tilsigter at gøre civilarbejdet mere tillok-kende.

Må jeg da straks have lov til at betone, at jeg naturligvis er indstillet på, at vi bør respektere de unge mennesker, som af alvorlige samvittighedsgrunde ønsker at aftjene værnepligten ved civilt arbejde fremfor ved militæret. Det er respekten herfor, der danner grundlaget for loven af 20. maj 1933 og for de ændringer heri, der blev gennemført ved loven af 23. april 1952. Når dette er sagt, vil jeg samtidig gerne kraftigt understrege, at det civile arbejde ikke må få en sådan karakter eller en sådan begrænsning, at det kommer til at fremtræde som en lempeligere form for aftjening af værnepligten — for ikke at sige, at det i hvert fald ikke må blive til en præmiering, heller ikke i form af en udenlandsrejse, selv om dens formål er deltagelse i internationalt hjælpearbejde.

Det, der formentlig er det væsentlige i forslaget, er den den del af det, der tager sigte på at tilvejebringe andre arbejdsopgaver for militærnægterne end de nu anvendte. Heroverfor vil jeg gerne gentage, hvad jeg gav udtryk for under min besvarelse af et spørgsmål fra det ærede medlem fru Else-Merete Ross den 18. januar. Alene deres forholdsvis ringe antal, omkring 75, begrænser i høj grad beskæftigelsesmulighederne. I den nugældende lov er der jo i øvrigt ikke fastsat nogen begrænsning af, hvilke arbejder militærnægterne kan anvendes til, bortset fra dem, der tjener militære formål, men når man tager antallet af civile arbejdere i betragtning og den uensartethed, der præger dem, vil det være temmelig begrænset, hvilke arbejder der med rimelighed kan komme i betragtning. Jeg vil gerne sige, at hvis der under behandlingen i tinget eller under et udvalgsarbejde skulle blive peget på andre arbejdsopgaver, skal jeg gerne overveje, om der skulle være praktisk mulighed for at tage nogle af dem op.

Det fremsatte lovforslag rummer også en bestemmelse om, at personer, mod hvis samvittighed det strider at gøre tjeneste i civilforsvaret, skal kunne overflyttes til civilt arbejde. En sådan adgang var man allerede ved gennemførelsen af civilforsvarsloven af 1. april 1949 meget betænkelig